32D O32:1M77;26 H4
SARANOPAHARAM PALA[illegible]ESWARA IYER

143

143

MURUGAN BINDING WORKS
NO. 3. BOMMULU IYER STREET
ELEPHANTGATE, MADRAS-1.

DOCTRINA VIM PROMOVET INSITAM

MADRAS UNIVERSITY

DEPARTMENTAL LIBRARIES.

Call Number 032 : 1M77:26 H

Accession Number 176563

Section 32D

This book should be returned on or before
the date last marked below.

ശരണോപഹാരം

32-D
032:1M77:26
H4

ഉള്ളൂർ

Saranopaharam

ശരണോപഹാരം

(ശബരിമല ശാസ്താവിനെപ്പററിയുള്ള സ്തോത്രം)

UNIVERSITY LIBRARY
3 Nov. 1956
MADRAS

ULLUR PUBLISHING
TRIVANDRUM
JAGATY

മഹാകവി, റാവു സാഹിബ്,

ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ,

എം. ഏ., ബി. എൽ.

Ulloor, S. Parameswara Iyer

R.T. Pillai Sons

ആർ. ററി. പിള്ള ആൻഡ് സൺസ്,

ചാല, തിരുവനന്തപുരം

1120 1945

DEPARTMENTAL LIBRARY

ഒന്നാം പതിപ്പ് കാപ്പി—1000

പകർപ്പവകാശം ഗ്രന്ഥകാരന്

032D
176563
032:1M77:26
H4

വില അണ ആറ്

ശ്രീധര പ്രിൻറിംഗ് ഹൌസ്,
തിരുവനന്തപുരം

3 Nov. 1956
DEPARTMENTAL LIBRARIES 27 DEC 1956

ശരണോപഹാരം

1. ശരണമയ്യപ്പാ! ശരണ,മേവരും
ശരണമെന്നടിപണിവോനേ!
ശരണമെന്നെന്നുമടിയങ്ങൾക്കങ്ങേ-
ച്ചരണതാരിണ—ഭഗവാനേ!

2. വരിക ശാസ്താവേ! വരിക സൽഗുരോ!
വരിക ധാർമ്മികപ്പെരുമാളേ!
ഒരുകുറി കനിഞ്ഞുഴിക ഞങ്ങളിൽ-
ത്തിരുമിഴിത്തെല്ലാൽ—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പാ)

3. ശബരിമാമലയുടയോനേ! ഞങ്ങൾ-
ക്കഭയമേകിയിപ്പിറവിയെ
സഫലമാക്കുവാൻ വിരുതരീശ്വര-
രപരരില്ലല്ലോ—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പാ)

4. വളരെനാളത്തേബ്‌ഭജനംകൊണ്ടുമു-
ള്ളിളകിടാത്തവരവരെല്ലാം;
ഇളകിയാൽത്തന്നെ കുശലമേകുവാൻ
ബലവും പോരാത്തോർ—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പ)

5. കരുതിടുന്നതില്ലവരെയാരെയും
ശരണമായ് ഞങ്ങളഗ്ഗതികൾ;

ശരണം നിന്തിരുവടിതാൻ ഞങ്ങൾക്കു
പരമപൂരുഷ !—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

6. പരിമിതം പാരമടിയങ്ങൾക്കുള്ള
പരിമളഹീനം പദസൂനം ;
പരിചയിക്കാനുമിടവന്നീലങ്ങേ-
പ്പരിചര്യാവിധി—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

7. മറകൾക്കപ്പുറം മറയുവോരങ്ങേ-
പ്പെരുമ വാഴ്ത്തുന്ന ജഡർ ഞങ്ങൾ ;
ചെറുകിടാങ്ങൾതൻ മഴൽമൊഴിക്കുള്ളൻ
കുറവു ക്രുമമോ—ഭഗവാനേ ? (ശരണമയ്യപ്പം)

8. കലിയുഗം മുററി ; നെറിയെങ്ങും തെററി ;
തലകീഴായ് മാറി സകലവും ;
ഉലകിടമിതു മുഴുവനിന്നൊരു
കൊലനിലമായി—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

9. "അവരവർതന്നെയവരവക്കീശർ ;
ഭുവനനാഥനില്ലൊരുവനും ;
വിവരമില്ലാത്തോരടിമക്കോലങ്ങ-
ളവനെക്കുള്ളപ്പുവോർ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

10. ദുരിതം ചെയ്തിടാമെവനും; ഭാവിയി-
ലൊരുകർമ്മത്തിനും ഫലമില്ല ;
മറുപിറവിയിലതു ഭുജിക്കേണ്ട
ഭർവ്വമില്ലാധർമ്മം—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

11. ചതിയും കൊള്ളയും പകയുമെത്രനാഠം-
പ്പതിതഭാവത്തിൽക്കഴിയണം ?
ഗതിയവയ്ക്കു താൻ വരണം നാം തീക്കും
പുതിയ ലോകത്തിൽ—ഭഗവാനേ!" (ശരണമയ്യപ്പം)

12. പലരുമിങ്ങനെ മദലഹരിയിൽ
പ്രലപനംചെയ്തു ഞെളിയുമ്പോഠം,
മലയെന്നും, മാലയിടലെന്നും, മററും
ചിലമൊഴി കേഠപ്പൂ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

13. 'ശരണമയ്യപ്പാ ! ശരണ'മെന്നുള്ള
സരളമാമങ്ങേസ്തുതിയപ്പോഠം
പരമാദ്ദുഷ്ടർതൻ ചെവിയിൽച്ചെന്നെത്തി-
ക്കരളിലേറുന്നു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

14. അവരെവിട്ടുടൻ പഴയ പേക്കിനാ-
വെവിടെയോ മാറി മറയുന്നു ;
ശിവദമാസ്തോത്രമവരും കേഠക്കുന്നു
ചെവിയുംകൂപ്പിച്ചു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

15. മുറയും വർണ്ണവും സ്വരവും തെററാതെ,
നിറയും കണ്ണുമാ,യതിനുമേൽ,
കരവും കൂപ്പിനി,ന്നവരുമേറേററ-
ച്ഛരണം പാടുന്നു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

16. മതിഹിത,മെത്രതവണ ചൊന്നാലും
മതിവരില്ലങ്ങേത്തിരുനാമം ;

മധുരമാമതിന്നെതിരിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ
സുധയും തിക്തകം—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

17. വരിക ശാസ്താവേ! ഭുവനശാസ്താവേ!
വരിക ഞങ്ങൾതൻ ഹൃദയത്തിൽ;
തിരുനായാട്ടിനുണ്ടഭിരുചിയെങ്കി-
ലരുതു താമസം—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

18. ശബരിമാമലയ്ക്കരികിൽ ശ്വാപദ-
മപാരം ക്രൂരതയ്ക്കഖിലവും;
സഫലമാവില്ല മൃഗയ,യാനല്ലോ-
രുപവനത്തിങ്കൽ—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

19. മയിലും മാനും പൈങ്കിളിയും കോലാട്ടും
കുയിലുമാ,യവ പുലരുന്നു;
നിയതമങ്ങേയ്ക്കച്ചരണദാസരിൽ-
ദ്ദയയുമേറുന്നു—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

20. ദുരയുമീറയും ചതിയും ഭള്ളുമി-
ത്തരമോരോ ഹിംസ്രമൃഗയൂഥം
വരദ! ഞങ്ങൾതൻ ഹൃദയത്തിൽ വാണു
പൊറുതി മുട്ടിപ്പൂ—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

21. തുരഗമേറിവന്നവയെയൊക്കെയും
ശരമെയ്തെയ്തു കൊന്നതിശീഘ്രം
തിരുനായാട്ടിങ്കലവിടേയ്ക്കുള്ളൊരു
വിരുതു കാട്ടുക—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

22. വിബുധൎക്കായ് സുധയുതകിയ വിഷ്ണു
സപദി പെററുപോലവിടത്തേ;
ഉപകൃതി നല്ലോൎക്കരുളുവോരെന്നും
സഫലജന്മാക്കൾ—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

20. സനകപൂജിതൻ ഹരിയെയും വീര-
ജനനിയെന്നുള്ള ബിരുദത്താൽ
മനുജർ വാഴ്ത്തുവതവിടത്തേ കൃപാ-
കണികകൊണ്ടല്ലീ—ഭഗവാനേ? (ശരണമയ്യപ്പം)

24. ഗരുഡവാഹനൻ, നിഖിലേശൻ, ഗീതാ-
ഗുരുവുമങ്ങയെ പ്രസവിക്കേ,
പുരുഷനും മാതൃപദവി കാമ്യമെ-
ന്നരുളിച്ചെയ്യുന്നു—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

25. തനതുകൃത്യമാം ഭുവനപാലനം
ഗുണഗരിഷ്ഠമായ് ച്ചമയുവാൻ
ജനയിത്രികളേളാരനുഭവം കൂടി-
ഗ്ഘനവർണ്ണൻ നേടി—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

26. ഇരുവർ ലാളിപ്പാൻ തനയർ പാൎശ്വത്തിൽ
മരുവിടുമ്പോഴുമവിരതം,
ഹരനങ്ങേപ്പിതൃപദവിതാൻ നല്കി
പരമമാം ഹർഷം—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

27. വരികെൻ വെള്ളിമാമലയിലേക്കെന്നു
ഹരനെതിരിൽനിന്നരുൾചെയ്തേ,

വരികെന്നുണ്ണി ! പാൽക്കടലിലേക്കെന്നു
ഹരി വിളിക്കുന്നു— ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

28. മതി ! പിതാക്കളേ ! മതി ഞാൻ കേരള-
ക്ഷിതിയിതിങ്കൽത്താൻ നിവസിപ്പൻ ;
പതിതസേവനം വ്രതമെനിക്കെന്നു
സദയനങ്ങോതി— ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

29. "അതിനുതാനുണ്ണിയവതരിച്ചു,ത-
ക്കഥ സുതപ്രേമലഹരിയിൽ
മതിയിലോർത്തീ"ലെന്നരുളി മാറിനാർ
വിധുവുമീശനും—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

30. ഹരിയെയും പശുപതിയെയും ലോകം
രിരുവരാണെന്നു കരുതായ്വാൻ
ഇരുവർക്കുംകൂടിത്തനയനായ്ത്തീന്നു
നിരുപമൻ ഭവാൻ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

31. അരിയ കർമ്മവുമറിവും ലോകത്തി-
ലൊരുമിച്ചേ ഫലമുളവാക്കൂ ;
പരമിത്തത്ത്വം താനവിടത്തേജ്ജന്മ-
ചരിതത്തിൻ പൊരുൾ— ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

32. അവിടെക്കാട്ടിലൊരരുമക്കൈക്കുഞ്ഞായ്
വിവശതപൂണ്ടു കരയവേ,
നൃവരൻ പാണ്ഡ്യൻതൻ മിഴികളിൽപ്പെട്ടു
ഭവികദൻ ഭവാൻ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

33. ഹരിഹയനീലമണിശിലപോലെ-
യരുളുവോരങ്ങേത്തിരുമേനി
കരംകുളിർപ്പിക്കും മൃഗമദച്ചാറെ-
ന്നരചന്ന തോന്നി—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

34. അനപത്യൻ നൃപനനുരക്തൻ ഭവാൻ
തനയനായ്ത്തീൎന്ന നിമിഷത്തിൽ
തനതുജന്മത്തെ സ്സഫലമെന്നോൎത്താ
വനതലംവിട്ടാൻ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

35. മധുരയാം നിജകുലപുരി പുക്ക
മധുരവാണി തൻ ദയിതയ്ക്കായ്
അതുലനങ്ങയെപ്പരിപോഷിപ്പിക്കാൻ
ക്ഷിതിധവൻ നല്കി—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

36. മണിവൎണ്ണൻ മായാമനുജനായ് വൃന്ദാ-
വനതലത്തിൽപ്പണ്ടരുളീലേ ?
അനഘനങ്ങുമാ നിലയിൽ ക്രീഡിച്ചു
മണികണ്ഠാഖ്യനായ്—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

37. സകലശസ്ത്രാസ്ത്രകുശലനായ് ശുഭം
നഗരവാസികൾക്കുളവാക്കി
അകലുഷനങ്ങു വിലസി മേല്ക്കുമേൽ-
പ്പുകൾ വിളയിച്ചു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

38. "കൊതിയെന്തുണ്ണി ? ഞാൻ യുവരാജാവാക്കാം
മതിമാൻ നിന്നെ"യെന്നവനീശൻ.

കഥനംചെയ്യുവേ കുതിരശ്ലേവ്യകം
മതിയെന്നങ്ങോതി—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

39. വെറുമൊരു ഭടനവിട്ടന്നെങ്കിലു-
മരചസംക്രുടിബ് ഭയമേകി
ധരണിയിൽധാമ്മതരു തഴയ്ക്കിച്ചു
ദുരിതമാരകൻ—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

40. ഉലകിലെങ്ങനെയവിടേയ്ക്കേറിയോ
നലമെഴും പുകഴതുപോലേ
തലമുകൾക്കൊണ്ടു കരളിലീഷ്യയും
ഖലനാം മന്ത്രിക്കു—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

41. "സ്ഥവിരനീ നൃപൻ മൃതനാം വേളയി-
ലവനിയെൻേറതായ് ച്ചമയാസ്സാൻ
എവിടെയോനിന്നു ശനിയനെപ്പോലെ-
യിവനണഞ്ഞല്ലോ—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

42. എളിയവക്കൊരു തണലും താങ്ങുമായ്,
ഞെളിയുന്നോരുടെ തലതാഴ്ത്തി,
ഇളയരചൻെറ നിലയിച്ചെക്കൻ
വിളയുമാറായി—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

43. നെറിയും നീതിയും നിലനിത്തിക്കൊണ്ടി-
ത്തറുതലക്കാരൻ വളരുകിൽ
അറുതി തിന്മയ്ക്കു വരു,മെനിക്കുള്ള
പൊറുതിയും മുട്ടും—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

44. ശരി,യിതിന്നു ഞാൻ മറുകൈ നോക്കമെ”-
ന്നുരചെയ്താച്ചതിക്കൊലയാളി
പെരികെസ്സേവിച്ചു, മഹിഷിയെത്തന്നെ
വരദയാക്കിനാൻ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

45. കൊടിയ രോഗത്തിൻ പിടിയിൽപ്പെട്ടു തൻ
മട്ടുമൊഴിയാളെന്നറിയവേ
ഝടിതി പാഞ്ഞെത്തി നൃപനദ്ദേവിതൻ
കിടമുറിക്കുള്ളിൽ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

46. “തലനോവാണെനി,ക്കതുമാറാനീററ-
പ്പുലിതൻ പാൽ വേണം ഹൃദയേശ !
സുലഭമല്ലതു ; ഫലമെന്തോതിയാൽ ?
വലയുമാറായ് ഞാൻ”—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

47. അരുവയർമുത്തിൻ മൊഴിയിതിൻ തത്വ-
മരചൻ പ്രേമാന്ധനറിയാതെ
അരുളിനാൻ വേണം പുലിതൻ പാലെന്നു
പരിജനത്തോടു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

48. വിടകൊണ്ടാരവർ : “തിരുമല്ലാഴ്ചയാ-
യുടലിൽനിന്നുടൻറുയിർ വച്ചോം ;
അടിയങ്ങൾക്കീററപ്പുലിതൻ വായിൽച്ചെ-
ന്നടിയുവാൻ പണി.”—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

49 വെളിവിലങ്ങപ്പോഴരുളി: "കല്പിച്ചാ-
ലെളിയോരിദ്ദാസനിന്നുനേരം
പുലിയിൽനിന്നല്ല, സുരഭിയിൽനിന്നും
വിളയിക്കാം ദുഗ്ദ്ധ."— ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

50. ശരിയെന്നോതുന്ന നൃപനും മന്ത്രിയു-
മിരുവക്കും ഭാവമിരുവിധം;
വിരവിൽപ്പാ,ഞ്ഞപ്പോഠപ്പുലിയും കുട്ടിയു-
മരികിലെത്തുന്നു.— ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

51. മലഹരൻ ദുഗ്ദ്ധജലധിശായിയാ-
മളിവണ്ണൻ പെററ തിരുമകൻ,
പുലിയെക്കൊ,ണ്ടങ്ങാപ്പുരിയിലോരോരോ
കളി കളിപ്പിപ്പൂ— ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

52. വിരുതൻ മന്ത്രിതൻ കരളിൻ സ്വാദെന്തെ-
ന്നറിവതിന്നാദ്ധ്യമതുതന്നെ
കരുകരെച്ചവച്ചലറിത്തുപ്പുന്നു
വെറികൊണ്ടാപ്പുലി— ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

53. വിരികണ്ണോട്ടമാ വിളയാട്ടം കാണ്മാൻ
തെരുവിൽക്കൂടിയ പുരുഷാരം
തെരുതെരെപ്പുലി,ക്കയിരാൽ നല്കുന്നു
തിരുവോണസ്സദ്യ— ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

54. നരകയാതനയനുഭവിക്കുന്ന
നരവരോത്തമരമണിയും
ശരണമെൻ വത്സ ! ശരണമെന്നേററം
മുറവിളിക്കുന്നു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

55. നളിനനേർമിഴിക്കഭയമുള്ളഴി-
ഞ്ഞുലകിൻ നാഥനങ്ങുടനേകി
"കളി മതി ; പോ നീ തിരിയെ"യെന്നീററ-
പ്പുലിയൊടോതുന്നു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

56. മണികണ്ഠൻ വെറും മനുജനല്ലെന്നു
നിനവു കൈവന്നു നിഖിലരും
കനിവു നേടുവാനവിടത്തേക്കഴൽ
പണിയുന്നു മേന്മേൽ— ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

57. അപരമേറെയുണ്ടിനിയും താവക-
മപദാനം ; സവ്മതിചിത്രം ;
കൃപണരാം ഞങ്ങൾക്കവയെ വർണ്ണിപ്പാൻ
വിഭവമില്ലല്ലോ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

58. മുദിതപാഷണ്ഡനവിടുന്നപ്പുറം
മധുരമാകുമീ മലനാട്ടിൽ
സ്വതന്ത്ര പഞ്ചധാ പരിലസിപ്പിച്ചു
മുദിതനായ് വാഴ്വൂ— ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

59. ശുഭമുഹൂർത്തമമവിടുന്നാശ്രമ-
മൂർത്തം കൈക്കൊണ്ടലിവോടേ
ശബരിമാമലമുകളിൽ മിന്നുന്നു
സപരിവാരനായ്—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

60. സപദി കത്തിച്ച മകരദീപത്തിൻ
പ്രഭയിൽ സ്വാമിതൻ തിരുമേനി
ശബരിയാം ഗിരി കയറിക്കണ്ടവ-
രപുനസ്സംഭവർ—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

61. അവിടേ ഞങ്ങൾക്കാശ് ശുഭമുഹൂർത്തത്തി-
ലവനതരായ് വന്നണയണം;
സവിധത്തിൽക്കടന്നടിമലർക്കുപ്പി-
ബ്ഭവികം നേടണം—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

62. അതിനു മാലയിട്ടടിയങ്ങൾ ദീർഘ-
വ്രതവും ദീക്ഷിച്ചു മരുവുന്നു;
വിധിവത്തായതു നിറവേറാൻ ഭവാൻ
സദയനാകണേ—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

63. ഭജനലോലരാമടിയങ്ങൾ ചാർത്തും
വൃജിനഹീനമിസ്സുമദാമം
വിജയലക്ഷ്മിതൻ വരണമാല്യമാ-
യജിത! തീരണേ—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

64. ശരണം സ്വാമിയേ! ശരണം ശാസ്താവേ!
ശരണമത്ഭുതമഹിമാവേ!
ശരണമില്ലൊന്നുമടിയങ്ങൾക്കങ്ങേ-
ച്ചരണമല്ലാതെ—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

65. പെരുമാററത്തിൻെറ പിശകിനാലെന്നും
ദുരിതം നേടിന രസനകൾ
പരമാപ്പാപത്തിൻ പരിഹാരത്തിന്നു
ശരണം ചൊല്ലട്ടേ—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

66. ഹൃദയശുദ്ധിതൻ തണലിൽ മണ്ഡല-
വ്രതവിധിയെല്ലാം നിറവേററി
ധൃതിയൊടും ഞങ്ങൾ മലയിലേക്കുള്ള
ഗതി തുടങ്ങുന്നു—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

67. ഇരുമുടിക്കെട്ടു തലയിലേറുമ്പോൾ-
പ്പെരുകിടുമങ്ങേക്കരുണയാൽ
ഇരുളിൻ കുമ്പാരമകമേനിന്നങ്ങോ
പറപറക്കുന്നു—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

68. തലയിലിച്ചുമടടിയങ്ങൾക്കൊരു
മലരൊടൊത്തിടും ലഘുതയിൽ
വിലസിടുന്നതു വിപുലമാമങ്ങേ-
യലിവിൻ വൈഭവം—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

69. കരിമുകിൽനിറം കലരും ചേലയൊ-
ന്നരയിൽച്ചാർത്തിക്കൊണ്ടടിയങ്ങൾ
വിരവിൽപ്പോകുന്നു ശരണവും പാടി-
ഗ്ഗിരിയെ ലാക്കാക്കി—ബ് ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

70. "വിരസനായിട്ടും ജലധി വേഴ്ച്ചയ്ക്കു
തരമല്ലെന്നോർത്തു തടിനികൾ
ഗിരിദരികളിൽ ഭജനം ചെയ്യുവാൻ
തിരിയെപ്പോരുന്നോ?—ഭഗവാനേ!" (ശരണമയ്യപ്പം)

71. പലമട്ടിത്തരമമരർ ചിന്തിച്ചു
നിലവിട്ടത്ഭുതമിയലവേ
വലിയ സംഘംചേർന്നിവിടത്തേദ്ദാസർ
ചലനം ചെയ്യുന്നു—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

72. എരുമേലിപ്പേട്ട വരെയും പോയിടാ-
മൊരുവിധം ലോക,ക്തിനുമേൽ
ഗിരിയും ഘോരമാം വിപിനവും നീളെ-
ത്തരണം ചെയ്യണം—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

73. ഒരിടം വാനിൻമെയ് തടവുന്നു; വേറി-
ട്ടൊരിടം കീഴലകിടയുന്നു;
മരവിക്കുന്നു കാൽ കയറിയും നീളെ-
പ്പർമിറങ്ങിയും—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

74. അലറുന്നു കടന്നെതിരിൽ വൻപുലി ;
നിലവിളിക്കുന്നു കൊലകൊമ്പൻ ;
പലതരം ദുഷ്ടമൃഗകുലം തമ്മിൽ-
ക്കലശൽ കൂട്ടുന്നു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

75. ഇരുളിൻ കോയിമ്മ പുലരുമക്കാട്ടിൽ-
പ്പെരികെ മെയ് നീണ്ടും വളവാർന്നും
ഒരുവഴിത്താര കിടകൊൾവൂ മുന്നിൽ-
ക്കരുനാഗം പോലെ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

76. ഘൃണവെടിഞ്ഞെങ്ങും, പ്രകൃതി തൻ വേലിൻ
മുനകൾ-മുള്ളുകൾ-നെടുനീളെ
അണിനിരത്തിട്ടമതിലേ പോകുവാൻ
തുനിവെവർക്കുണ്ടാം?—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

77. ഇതൊരു സാമാന്യവിധിയെന്നാകിലും
ജിതഭയരങ്ങേപ്പദഭക്തർ
അതിനെത്താൻ ഘണ്ടാപഥമായ് കല്പിച്ചു
ഗതി തുടരുന്നു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

78. അകലുഷരങ്ങേച്ചരണദാസർക്കു
ശിഖരിയയ്യപ്പൻ, ചെറുപുല്ലും ;
ദ്രുഹിണനയ്യപ്പൻ, കൃമിയുമയ്യപ്പൻ ;
സകലമയ്യപ്പൻ;—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

79. വടിവെഴും ധ്വാന്തവസനം ചാർത്തിക്കൊ-
ണ്ടടവിയും ഭക്തിവിവശയായ്
അടിയങ്ങൾക്കൊപ്പമവിടത്തെക്കൂപ്പാ-
നടനം ചെയ്യുന്നോ—ഭഗവാനേ ? (ശരണമയ്യപ്പം)

80. ഇരുൾ ഞങ്ങൾക്കിന്നു മിഴികൾക്കഞ്ജനം ;
ദ്വിരദബൃംഹിതം ശുഭഗീതം ;
ചരണശോണിതം സരണി പൂശിടും
സുരഭികുങ്കുമം—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

81. ധനുവാം മാസത്തിൽ പ്രകൃതി ഞങ്ങളി-
ലനിശം തൂകിടും ഹിമബിന്ദു
ഗണനം ചെയ്യുന്നു സുരർ തളിക്കുന്ന
പനിനീരായ് ഞങ്ങൾ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

82. സദയനായ് മുന്നിൽ നടകൊൾവോരങ്ങേ-
ക്കുതിരതൻ കുളമ്പടിപോലെ
പഥികർ വച്ചോരു വെടി മുഴങ്ങുന്നു
കതിനയിൽനിന്നു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

83. കഴലിലേക്കഴപ്പൊഴിയുമാറു മെയ്
തഴുകും തെന്നലിൻ തുണപററി
അഴകിൽ ഞങ്ങളങ്ങൊഴുകും പമ്പയാം
പുഴയിലെത്തുന്നു—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

84. മലയമായിട്ടുമചലം മാർഗ്ഗത്തിൽ,
സുലഭമായങ്ങേക്കൃപനേടാൻ,
വലതുകയ്യാമിപ്പുഴയാൽ ഭക്തക്ക്
തെളിനീർ നല്കുന്നോ?— ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പാ)

85. മലരും മാലയദ്രവുവുമായ് ക്കാന്ത-
മലയിലങ്ങയെ വിബുധന്മാർ
ഒളിവിൽഗംഗകൊണ്ടഭിഷേകംചെയ്ത
ജലമോ കാണ്മതു?— ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പാ)

86. ഉരുളൻപാറക്കൽമുഴകളിൽത്തട്ടി-
ത്തരിപെട്ടും തണ്ണീർക്കണികകൾ
പരിസരസ്ഥലിക്കണിയിപ്പൂ ഹാരം
ചെറമുത്താൽ മാറിൽ—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പാ)

87. പറവകളുടെ രുതവു,മങ്ങെഴും
കരിയിലകൾതൻ സ്വനിതവും
'ശരണമയ്യപ്പാ ശരണ'മെന്നതിൻ
തരഭേദം താനോ?—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പാ)

88. മൃഗവും പമ്പയാമവിടത്തേക്കൃപാ-
ലഹരിയിലൊന്നു മുഴുകിയാൽ
വിഗതതൃഷ്ണമായ് ച്ചമയുമെന്നല്ലീ
നിഗമം ചൊല്വതു?— ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പാ)

89. തടവററപ്പൂണ്ണ്യനദിയിലും, ഭക്തി-
തട്ടിനിയിങ്കലുമൊരുപോലെ
അടിയ്ങ്ങൾ മുങ്ങിബ്ബഹിരന്തശ്ശുദ്ധർ
നടകൊൾവൂ വീണ്ടും—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

90. പതിനെട്ടാംപടി—പരമാട്ടീഘമാം
പദവിതന്നന്തം, പരിപൂതം—
അതിൽവന്നെത്തിപ്പോ,യതിൽവന്നെത്തിപ്പോയ്,
കൃതകൃത്യർ ഞങ്ങൾ—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

91. അവിടെത്താവകസഹചരൻ വാവർ
നിവസിക്കും കോവിലണയുമ്പോൾ
അവിഷമം 'ഹിന്ദുമുസൽമാൻ' മൈത്രിയെ-
ന്നെവനും ബോധ്യമാം—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

92. പലനിറം പെട്ടം സ്ഫടികദീപങ്ങൾ
പലമട്ടിൽക്കത്തിയെരികിലും
അലഘുദീപ്തിപൂണ്ടവയിൽ മിന്നിടും
ജ്വലനനൊന്നല്ലീ?—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

93. "ഒരു മതം നിങ്ങൾക്കൊരു ദൈവം"—ഭവാൻ
നരരൊടിത്തത്വമരുൾചെയ്യാൻ
കരുതി വാവരെ പ്രിയസുഹൃത്താക്കി-
പ്പുരിലനുഭിക്കുന്നു—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

94. വടിവിൽ മാളികപ്പ് ഭഗവതിതൻെറ-
യടിമലർക്കുപ്പിയടിയങ്ങൾ
പടികളോരോന്നായ്പ്പതിനെട്ടുംകേറി
നടയിലെത്തുന്നു— ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

95. പതിനെട്ടായ്ത്തിരിച്ചുപചാരങ്ങളെ
വിദിതവേദ്യന്മാർ വിവരിപ്പൂ ;
വിധിവത്തായ് ഞങ്ങളവതാൻ ചെയ്യതി-
പ്പദവിന്യാസത്താൽ— ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

96. പതിനെട്ടുണ്ടു പോ,ലുലകിൽ വിദ്യക-
ളതിലഖിലക്കം താനവയെല്ലാം
തദുപദേശിക്കുന്നെന്നറിവൂ ലോകരി-
പ്പദവിക്ഷേപത്താൽ— ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

97. അവിടത്തേത്തിരുനടയിലെത്തിന
ഭവികസമ്പന്നരടിയങ്ങൾ
നവനിധീശനെപ്പരമദാരിദ്ര്യ-
വിവശനായ് ക്കാണ്മൂ— ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

98. എവിടെയുമങ്ങു ജയജയോൽഘോഷ-
മെവിടെയും ഭക്ത 'ശരണോ'ക്തി ;
എവിടെയും സുധാമധുരസങ്ഗീതം,
ശ്രവണമോഹനം— ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

99. സുകൃതം വെല്ലുന്ന ഭവദീയം ; ഗിരി-
ഗുഹകളേ ! നിങ്ങളിവമൂലം
മുഖരിതങ്ങളായ് സ്തുതിചെയ്യുന്നല്ലോ
നിഖിലനാഥനെ—ബ് ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

100. തപനൻ തൻ പങ്കമകലുമാറുപോ-
യപരസിന്ധുവിൽ മുഴുകുന്നു,
ശബരിമാമലമകരദീപത്തെ-
സ്സപദി വന്ദിപ്പാൻ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

101. കതിരവാ ! നീ വാ പഴുതേ ഖദ്യോത-
പ്പുദവിപോയതിൽപ്പതറാതെ ;
ദ്രുതമിങ്ങെത്തുക പരമനാം പ്രഭാ-
പതിയെക്കുപ്പുവാൻ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

102. ഭുവനമംഗലമണിദീപം ഗർഭ-
ഭവനത്തിൽ ജ്വലിച്ചിളകൊൾവൂ,
നിവിരെത്തുമഞ്ഞപ്പുതുനീരാടിച്ചു
സവിധഭൂമിയെ—ബ് ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

103. അനവധി ഭക്തരവിടെ നിർമ്മിച്ച
ഘനസാരശ്വേതശിഖരികൾ
അനലസമ്പർക്കം തടവിടുന്നേരം
കനകശൈലങ്ങൾ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

104. പരിചൊടട്ടിക്കിലെരിയും കർപ്പൂര-
ത്തരികളാം സിദ്ധർ, പരിശുദ്ധർ,
അരുതിയിൽച്ചേരും പരമാത്മാവാം നി-
ന്തിരുവടിയോട്ടു—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

105. അവിടെക്കാണ്മതെന്തെതിരിൽ നാം? സാക്ഷാൽ
സവിതൃകോടിതന്നുദയമോ?
ഭുവനത്തിലിതൻ കരണനെപുണ്യത്തി-
ന്നവധിരേഖയോ?—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

106. കടമിഴിക്കോണിൻ ചലനത്താൽ വിശ്വം
നടനം ചെയ്യിക്കും പ്രഭുതയോ?
ചടുലഗാത്രിയാം ഭൃഗുസുതോർവ്വിതൻ
നെടിയ ഭാഗ്യമോ?—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

107. മുടികൾതങ്ങളിൽ,ച്ചുട്ടുചടെത്തട്ടി-
യുടയുമാ,രമ്പർ തിരുമുൻപിൽ
വടികളായ് വീണു പൊടികൾ ചൂടിട്ടു-
മടിമലരിണ—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

108. കഴൽപണിഞ്ഞിടും നരർതന്നുള്ളിൽനി-
ന്നൊഴിയും ക്രൂരിരുൾനിര തിങ്ങി
ചുഴലവേ തൊഴും വടിവെഴും ചേല
തഴകുവോരര—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

109. മഴവില്ലിന്നു,മാൺമയിലിൻ പീലിക്കും
പിഴമുഴപ്പിച്ചു പലമട്ടിൽ
മിഴി കവർന്നിടും മണിയണിപ്പുഴ-
യൊഴുകും മാറിടം—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

110. വനതലത്തിലേ മൃഗഭയം തീർത്തു
മുനിജനങ്ങൾതന്നഴൽ പോക്കാൻ
കണയും വില്ലുമായ് ത്തിരുനായാട്ടിന്നു
ത്തുണനില്ക്കും കൈകൾ—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

111. ഒളിയെഴുന്നപൽക്കുരുമൊഴികൾവി-
ട്ടിളകിച്ചെഞ്ചൊടിമലരിങ്കൽ
വിളയും തേൻ നുകർന്നിനിമയാർന്നെത്തും
കുളിർവെൺപുഞ്ചിരി—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

112. കരുണയെന്നപേർ കലരും വിൺപുഴ-
യ്ക്കുറവയായ് ലോകമഖിലവും
കരവരക്കാത്തു പരിലസിച്ചിടും
തിരുമിഴി രണ്ടും—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

113. നിറമതിയൊടു പടവെട്ടിപ്പട്ടു-
പ്പരിവട്ടം കൊണ്ട തിരുമുഖം;
കരളിൽ വണ്ടിണയ്ക്കിടർവളർത്തിടും
പുതുകഴൽത്താർ—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

114. മുടിയിൽക്കട്ടിപ്പൊൻമകുടം ; പീഠത്തി-
ന്നടിയിൽ നൽച്ചെന്നീർമട്ടമലർ ;—
ഇടയിലിത്തരമവിടത്തേപ്പൂമെയ്
വടിവിൽ മിന്നുന്നു—ഭഗവാനേ ! (കുളകം) (ശ...പ്പം)

115. അടിമുതൽ രമ്യം മുടിയോളം : ഹാഹാ !
മുടിമുതൽക്കാന്തമടിയോളം ;
അടിയങ്ങൾക്കേതൊരവയവം കാണ്മാൻ
പടുതയുണ്ടിതിൽ?—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

116. ത്രിദശനായകൻ തൃണസമൻ ; പക്ഷേ
മധുരമാമങ്ങേത്തിരുമേനി
പതിവായ്ക്കാണ്മാൻ തന്നയനലാഭത്തിൽ-
ക്കൊതിയുള്ളോർ ഞങ്ങൾ—ഭഗവാനേ ! (ശരണ)

117. ഒഴിവില്ലാതെയിപ്പിറവിയാഴിയിൽ
മുഴുകുന്നു ഞങ്ങ,ളുയരുന്നു ;
കുഴയുന്നു കൈകാ,ലവിടുന്നേയുള്ളൂ
തുഴയും തോണിയും—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

118. ശബരിമേട്ടിൽ വാണരുളിടും പോലെ
ചപലർ ഞങ്ങൾതന്നകമേയും
വിഭുതയിൽ വാണു വിഹിതമേകുവാൻ
കൃപ പുലമ്പണേ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

119. ധരയിതൊക്കെയും ശബരിമേടെന്നും
സ്ഥിരചരവ്യൂഹമഖിലവും
ഹരിഹരാത്മജമയമെന്നും കാണ്മാൻ
തരണമേ മിഴി—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

120. പരരും ഞങ്ങളും പലരല്ലേകരി-
പ്പുരമതത്വമാം പടവേറി
ത്വരിതം ഞങ്ങളിപ്പിറവിയാം കടൽ
തരണംചെയ്യണേ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

121. കരുതിടേണ്ടൊരു വിഷയവും ഭവാൻ ;
കരുതിടുന്നോനും ഗുരു ഭവാൻ !
കരുതുവാനുള്ള പദവിയും ഭവാൻ ;
കരുതലും ഭവാൻ – ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

122. ശരണമയ്യപ്പാ ! ശരണ,മേതുമൊ-
ന്നറിയപ്പോകാത്തോരടിയങ്ങൾ
പരമങ്ങേക്കൊണ്ടുപലതും ജല്പിച്ചു ;
പരിഭവിക്കൊല്ലേ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

123. ശരണമയ്യപ്പാ ! വിബുധനേതാവേ !
ശരണം സത്യകജനിതാവേ !
ശരണംവില്ലാളിമുടിമണിപ്പൂൺപേ !
ശരണം സർവ്വേശ—ഭഗവാനേ ! (ശരണമയ്യപ്പം)

124. ശരണമയ്യപ്പാ! സഗുണബ്രഹ്മമേ!
ശരണം ത്രൈലോക്യസുകൃതമേ!
ശരണം ധർമ്മത്തിൻ സതതഗോപ്താവേ!
ശരണം ശാസ്താവേ!—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

125. ശരണമയ്യപ്പാ! ശബരിമാമല
ശരണമാം സാധുജനബന്ധോ!
ശരണമാത്മജ്ഞവിനുതസൽകീർത്തേ!
ശരണം ചിന്മൂർത്തേ!—ഭഗവാനേ! (ശരണമയ്യപ്പം)

.032
176563
O32:1M77:26
H4

UNIVERSITY LIBRARY
3 Nov. 1956
MADRAS

ടിപ്പണി.

കുറിപ്പ്.—ഈ കീൎത്തനം പാടേണ്ടതു് 'നരനായിങ്ങനെ' എന്ന മട്ടിലാണ്. ഇതിനു 'സമാസമം' എന്ന പേർ വൃത്തമഞ്ജരിയിൽ നല്കിക്കാണുന്നു.

പുറം—1. ഉപഹാരം = കാഴ്ചദ്രവ്യം. എന്നെന്നും = എപ്പോഴും. ധാൎമ്മികപ്പെരുമാൾ = ധാൎമ്മികന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യൻ; 'ധൎമ്മശാസ്താവു്' എന്ന പേർ അയ്യപ്പനു മാത്രമേ ഉള്ളുവല്ലോ. അഗതികൾ = അശരണർ.

2. പരിമിതം = ചുരുങ്ങിയതു്. പദസൂനം = വാക്കാകുന്ന പുഷ്പം. പരിചൎയ്യ = ആരാധനം. മറകൾ = വേദങ്ങൾ. ജഡർ = മന്ദബുദ്ധികൾ. മഴൽമൊഴി = അവ്യക്തമായ ശബ്ദോച്ചാരണം. ക്രുവുക = ചൊല്ലുക. ഭരം = കടമ.

3. പക = ദ്വേഷം. സരളം = നിഷ്കപടം. ശിവദം = മംഗളകരം. നിറയും കണ്ണുമായി = (ആനന്ദ)ബാഷ്പം വൎഷിക്കുന്ന കണ്ണോടുകൂടി. ഏററുപാടുക = കൂടെച്ചേൎന്നു പാടുക. മതിഹിതം = ബുദ്ധിക്കു ഹിതമായിട്ടുള്ളതു്.

4. സുധ = അമൃതം. തിക്തകം = കയ്ക്കുന്നതു്. ഭുവനശാസ്താവു് = ലോകങ്ങൾക്കു നാഥൻ. ശ്വാപദം = ദുഷ്ടമൃഗം. അപദം = സ്ഥാനമില്ലാത്തതു്. അഖിലം = എല്ലാം. മൃഗയ = നായാട്ടു്. ഉപവനം = ഉദ്യാനം. ദുര = ദുരാശ. ഈററ = കോപം. ഹിംസ്രമൃഗയൂഥം = ഹിംസിക്കുന്ന മൃഗങ്ങളുടെ പററം. തുരഗം = കുതിര. കുതിരയാണു് ശാസ്താവിൻെറ വാഹനം. 'ആരൂഢസ്തുങ്ഗവേഗപ്രവിജിതപവനം തുങ്ഗതുങ്ഗം തുരങ്ഗം' എന്നു ശങ്കരാചാൎയ്യരുടെ ഒരു ധ്യാനശ്ലോകത്തിൽ അതു പ്രത്യേകം എടുത്തു കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

5. ഉപകൃതി = ഉപകാരം. സഫലജന്മാക്കൾ = സഫലമായ ജന്മത്തോടുകൂടിയവർ. സനകൻ = സനകമഹൎഷി. ഹരി = വിഷ്ണു. വീരജനനി = വീരനെ പ്രസവിച്ച മാതാവു്. മോഹിനീരൂപം ധരിച്ചു്, അസുരന്മാരെ മോഹിപ്പിച്ചു ദേവന്മാരെ അമൃതപ്രാശനം ചെയ്യിച്ച മഹാവിഷ്ണുവിൽ ശ്രീപരമേശ്വരൻ അനുരക്തനായി എന്നും, ആ ദാമ്പത്യത്തിൻെറ

ഫലമായി ശാസ്താവ് അവതരിച്ചു എന്നും പുരാണകഥ. കണിക = ബിന്ദു. നിഖിലേശൻ = എല്ലാവക്കും ഈശ്വരൻ. ഗീതാഗുരു = ഭഗവദ്ഗീത അജ്ജുനനു് ഉപദേശിച്ച ആചായ്യൻ. കാമ്യം = ആഗ്രഹിക്കത്തക്കതു്. ഗുണഗരിഷ്ഠം = ഏററവും ഗുണത്തോടുകൂടിയതു്. ജനയിത്രി = മാതാവു്. ഘനവണ്ണൻ = മേഘവണ്ണൻ (വിഷ്ണു). ഇരുവർ = ഗണപതിയും സുബ്രഹ്മണ്യനും.

6. പിതാക്കൾ = മാതാപിതാക്കൾ. പതിതസേവനം = പതിതന്മാരുടെ വിഷയത്തിലുള്ള ശുശ്രൂഷ. സദയൻ = ദയാവാൻ. സുതപ്രേമലഹരി = പുത്രവാത്സല്യമാകുന്ന (സമുദ്രത്തിലേ) വൻതിര. വിധു = വിഷ്ണു. ഈശൻ = ശിവൻ. പശുപതി = ശിവൻ. പൊരുൾ = അത്ഥം. ഭവികദൻ = കുശലം നല്കുന്നവൻ.

7. ഹരിഹയനീലമണിശില = ഇന്ദ്രനീലരത്നത്തിൻെറ തകിടു്. ശാസ്താവിൻെറ ശരീരവണ്ണം നീലമാണു്. സംസ്കൃതത്തിൽ നീലമെന്നാൽ കറുപ്പെന്നും അത്ഥമുണ്ടു്. "കാളാംബുദശ്യാമളം" എന്നു് ഒരു ധ്യാനശ്ലോകത്തിൽ കാണുന്നു. മൃഗമദം = കസ്തൂരി. കുലപുരി = വംശത്തിൻെറ രാജധാനി. മണിവണ്ണൻ = മരതകവണ്ണൻ (ശ്രീകൃഷ്ണൻ). മണിക്കു മരതകമെന്നും കറുപ്പെന്നും തമിഴിലും പഴയമലയാളത്തിലും അത്ഥമുണ്ടു്. മണിവണ്ണൻ എന്ന പദം കവികൾ ഇക്കാലത്തും പ്രയോഗിക്കുന്നുണ്ടു്. അനഘൻ = നിമ്മലൻ. മണികണ്ഠാഖ്യൻ = മണികണ്ഠൻ എന്നു പേരുള്ളവൻ. മണികണ്ഠൻ എന്ന പേരോടുകൂടിയാണു് ശാസ്താവു മധുരയിൽ വളന്നതു്. സകലശസ്ത്രാസ്ത്രകുശലൻ = എല്ലാ ശസ്ത്രങ്ങളും അസ്ത്രങ്ങളും പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ വിദഗ്ദ്ധൻ. ശസ്ത്രംകൊണ്ടു് ശത്രുക്കളെ ഹിംസിക്കുകയും അസ്ത്രംകൊണ്ടു് ഓടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

8. ധമ്മതരു = ധമ്മമാകുന്ന വൃക്ഷം. ദുരിതമാരകൻ = പാപങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ. തലമുകൾക്കൊണ്ടു് = അത്യന്തം വദ്ധിച്ചു്. സ്ഥവിരൻ = വയോധികൻ. തറുതലക്കാരൻ = തക്കുത്തരക്കാരൻ; താന്തോന്നി. പൊറുതി = ഉപജീവനം.

9. മഹിഷി = പട്ടമഹിഷി; മഹാരാജ്ഞി. (മഹിഷീശബ്ദത്തിനു് എരുമയെന്നും അത്ഥമുണ്ടു്; അത്രമാത്രം ബുദ്ധിഹീനയെന്നുകൂടി വിവക്ഷ). ഈററപ്പുലി = പ്രസവിച്ചുകിടക്കുന്ന പുലി. (അതിനു ക്രൌയ്യം കൂടുമല്ലോ.) ഹൃദയേശൻ = പ്രാണനാഥൻ. അരുവയർമുത്തു് = സുന്ദരിമാരിൽ സുന്ദരി. പ്രേമാന്ധൻ = പ്രേമംകൊണ്ടു വിവേചനശക്തി നശിച്ചവൻ. അടിയുക = അധഃപതിക്കുക.

10. സുരഭി = കാമധേനു. ദുഗ്ദ്ധജലധിശായി = പാല്ക്കടലിൽ പള്ളികൊള്ളുന്ന വിഷ്ണു. വിരികണ്ണ് = വിരിഞ്ഞ കണ്ണ്; ഉൽഫുല്ലമായ നേത്രം. പുരുഷാരം = ജനസമൂഹം.

11. യാതന = കഠിനമായ വേദന. നരവരോത്തമരമണി = (നരവരോത്തമന്റെ) രാജശ്രേഷ്ഠന്റെ പത്നി. ഉലകിൻനാഥനങ്ങ് = ലോകനാഥനായ അങ്ങ്. അപരം = വേറെയും. അപദാനം = ശ്രേഷ്ഠകർമ്മം. ചിത്രം = അത്ഭുതം. കൃപണർ = ദരിദ്രർ (വസ്തുവിഷയത്തിൽ). വിഭവം = സമ്പത്ത് (ശബ്ദാദിവിഷയങ്ങളിൽ). മൃദിതപാഷണ്ഡൻ = നാസ്തികന്മാരെ മർദ്ദിക്കുന്നവൻ. മധുരം = മനോഹരം. സ്വതനു = തന്റെ ദേഹം. പഞ്ചധാ = അഞ്ചുവിധത്തിൽ. മലയോരത്തിൽ ശാസ്താവു നിത്യസന്നിധാനം ചെയ്യുന്ന അഞ്ചു പ്രധാനക്ഷേത്രങ്ങളുണ്ട്. അവയിൽ കുളത്തൂപ്പുഴയിൽ ബാലശാസ്താവിന്റെയും ആര്യങ്കാവിൽ കുമാരശാസ്താവിന്റെയും അച്ചൻകോവിലിൽ ഗൃഹസ്ഥശാസ്താവിന്റെയും ശബരിമലയിൽ വാനപ്രസ്ഥശാസ്താവിന്റെയും കാന്തമലയിൽ സന്യാസിശാസ്താവിന്റെയും വിഗ്രഹങ്ങളാണ് പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു ഭക്തന്മാർ സങ്കല്പിക്കുന്നു. കാന്തമലക്ഷേത്രം ഏതെന്ന് ആർക്കും അറിവില്ല; മലയപർവ്വതത്തിന്റെ ഉപരിഭാഗത്തിലാണെന്നു പറയുന്നു.

12. ഉപോത്തമം ആശ്രമം = ഒടുവിലത്തേതിനു മുൻപുള്ളത്, അതായതു വാനപ്രസ്ഥാശ്രമം. അഭിമതം = ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. സപരിവാരൻ = പരിവാരത്തോടുകൂടിയവൻ. പരിവാരം = ഭൂതഗണം; ഭൂതനാഥനാണല്ലോ ശാസ്താവ്. സപദി = വേഗത്തിൽ. ഗിരി = പർവ്വതം. അപുനസ്സംഭവർ = പുനർജ്ജന്മമില്ലാത്തവർ. അവനതർ = വണക്കത്തോടുകൂടിയവർ. സവിധം = സമീപം. ലോലർ = തൽപരർ. വൃജിനഹീനം = പരിശുദ്ധം. അജിതൻ = ആരാലും ജയിക്കപ്പെടാത്തവൻ.

13. സ്വാമി = ദൈവം. മഹിമാവ് = മഹത്ത്വം. രസന = നാക്ക്. ധൃതി = ധൈര്യം. ലഘുത = ഘനമില്ലായ്മ.

14. വിരസൻ = രസമില്ലാത്തവൻ. ജലധി = സമുദ്രം (ജഡബുദ്ധി എന്നുമർത്ഥം). ദരി = ഗുഹ. ചലനംചെയ്യുക = ഇളകുക; സഞ്ചരിക്കുക. തരണംചെയ്യുക = കടക്കുക. കീഴുലക് = പാതാളം.

15. കോയിമ്മ = സർവ്വാധികാരം. വഴിത്താര = ചെറിയ പാത. ഘൃണ = കരുണ. മുള്ളുകൾ വേലിന്റെ മുനകൾ പോലെ കുത്തിരിക്കുന്നു. തുനിവ് = സാഹസം. സാമാന്യവിധി = പൊതുവേയുള്ള ന്യായം. ജിത

ഭയർ = ഭയത്തെ ജയിച്ചവർ. ഘണ്ടാപഥം = രാജമാൎഗ്ഗം ; റോഡ്. ശിഖരി = പൎവ്വതം. ദ്രുഹിണൻ = ബ്രഹ്മാവ്.

16. ധ്വാന്തവസനം = ഇരുട്ടാകുന്ന വസ്ത്രം. അടവി = കാട്. അടനംചെയ്യുക = നടക്കുക. ദ്വിരദബൃംഹിതം = ആനകളുടെ അലൎച്ച. ചരണശോണിതം = കാലിൽനിന്നൊഴുകുന്ന രക്തം. സരണി = വഴി. അനിശം = എപ്പോഴും. ഹിമബിന്ദു = മഞ്ഞുതുള്ളി. സുരർ = ദേവന്മാർ. പഥികർ = യാത്രക്കാർ. തെന്നൽ = ഇളങ്കാററ്.

17. മലയമായിട്ടുമചലം = മലയപൎവ്വതം, പമ്പ മലയപൎവ്വതത്തിൻെറ വലത്തുകൈപോലെയിരിക്കുന്നു എന്നു കല്പന. മലർ = പൂവ്. മലയദ്രവം = ചന്ദനച്ചാറ്. വിബുധന്മാർ = ദേവന്മാർ. ഈ ചരണത്തിൽ പൂവും പൂമ്പൊടിയും ചേൎന്ന് ഒഴുകിവരുന്ന പമ്പാജലത്തെ കാന്തമലയിൽ ദേവന്മാർ പുഷ്പവും ചന്ദനദ്രവവും കലൎത്തി ശാസ്താവിനെ അഭിഷേകംചെയ്ത ഗംഗാജലമായി ഉല്ലേഖനം ചെയ്യുന്നു. രുതം = പക്ഷികളുടെ ശബ്ദം. സ്വനിതം = ഉണങ്ങിയ ഇലകളുടെ ശബ്ദം. തരഭേദം = വകഭേദം. വിഗതതൃഷ്ണം = (തൃഷ്ണ) ദാഹം തീൎന്നതു്.

18. തടിനി = നദി. ബഹിരന്തശ്ശുദ്ധർ = ശരീരവും അന്തഃകരണവും ശുദ്ധീകരിച്ചവർ. പദവി = പാത. 'പരിപൂതം = ഏററവും പാവനം. കൃതകൃത്യർ = ചെയ്യേണ്ടതു ചെയ്തവർ; ചരിതാൎത്ഥർ. സഹചരൻ = കൂട്ടുകാരൻ. വാവർ ശാസ്താവിൻെറ ഉത്തമസുഹൃത്താണ്. അവരുടെ സൌഹാർദ്ദത്തെ ആസ്പദമാക്കി പല കഥകളും ഗാനങ്ങളും പ്രചരിക്കുന്നുണ്ട്. അവിഷമം = പ്രയാസമില്ലാത്തതു്. മൈത്രി = സ്നേഹം. അലഘുദീപ്തി = വലുതായ പ്രകാശം. ജ്വലനൻ = അഗ്നി.

19. പതിനെട്ടുപചാരങ്ങൾ ; —

"ആസനം സ്വാഗതം പാദ്യമൎഘ്യമാചമനീയകം
സ്നാനം വസ്ത്രോപവീതഞ്ച ഭൂഷണാനി ച സൎവ്വശഃ
ഗന്ധപുഷ്പേ തഥാ ധൂപദീപാവന്നംച തൎപ്പണം;
മാല്യാനുലേപനം ചൈവ നമസ്കാരവിസൎജ്ജനേ"

എന്നിവയാകുന്നു. ഇവയുടെ സ്വരൂപം വിവരിക്കുന്നില്ല. വിദിതവേദ്യന്മാർ = അറിയേണ്ടതു് അറിഞ്ഞവർ; മന്ത്രശാസ്ത്രജ്ഞർ. പദവിന്യാസം = കാൽവയ്പ്. പതിനെട്ടുവിളക്കുകൾ:—

DEPARTMENT ... 7 DEC 1956 ... UNIVERSITY OF MADRAS

അങ്ഗാനി വേദാശ്ചത്വാരോ മീമാംസാ ന്യായവിസ്തരഃ
ധർമ്മശാസ്ത്രം പുരാണം ച വിദ്യാഹ്യേതാശ്ചതുർദ്ദശ
ആയുർവ്വേദോ ധനുർവ്വേദോ ഗാന്ധർവ്വശ്ചേതി തേ ത്രയഃ
അർത്ഥശാസ്ത്രം ചതുർത്ഥം തു വിദ്യാ അഷ്ടാദശൈവ തു"

എന്നീ ശ്ലോകങ്ങളിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. അവയേയും ഇവിടെ വർണ്ണിക്കേണ്ടതില്ല. അതിലഘുക്കൾ = ഏററവും തുച്ഛങ്ങൾ. ത്വൽപദസേവി = അങ്ങയെ ഭജിക്കുന്നവൻ. പദവിക്ഷേപം = കാൽകൊണ്ടുള്ള ചവിട്ട്. നവനിധീശൻ = ഒൻപതു നിധികൾക്കും ഈശനായ കുബേരൻ.

20. ഭവദീയം സുകൃതം = നിങ്ങളുടെ പുണ്യം. മുഖരിതങ്ങൾ = ശബ്ദിക്കുന്നവയാക്കപ്പെട്ടവ. തപനൻ = സൂര്യൻ. പങ്കം = പാപം (അഴുക്കെന്നും). അപരസിന്ധു = പശ്ചിമസമുദ്രം. ഖദ്യോതനെന്നൊരു പേർ സൂര്യനുണ്ട്; അതു് ആകാശത്തെ ദ്യോതിപ്പിക്കുകനിമിത്തം സിദ്ധിച്ചതാണ്. ഖദ്യോതമെന്നാൽ മിന്നാമിനുങ്ങെന്നും അർത്ഥം. പദവി = സ്ഥാനം. ദ്രുതം = ശീഘ്രം. സാക്ഷാൽ പ്രഭാപതി സൂര്യനല്ലെന്നും ശാസ്താവാണെന്നും സമർത്ഥിക്കുന്നു. 'പ്രഭ' എന്നതു ശാസ്താവിൻെറ പത്നിയുടെ പേർ. ഗർഭഭവനം = ഗർഭഗൃഹം. ഇളകൊള്ളുക = വസിക്കുക. ഘനസാരം = കർപ്പൂരം. ശ്വേതശിഖരി = വെളുത്ത മല (കൈലാസം). അനലൻ = അഗ്നി. കനകശൈലം = പൊന്മല (മഹാമേരു).

21. അവിടെ എരിയുന്ന കർപ്പൂരത്തിൻെറ ഓരോ തരിയും ഓരോ സിദ്ധനാണ്. അവതി = അവസാനം. സവിതൃകോടി = കോടിസൂര്യന്മാർ. ഭുവനശില്പി = സൃഷ്ടികർത്താവ്. അവധിരേഖ = അവസാനരേഖ; അതിനുമേൽ നൈപുണ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. പ്രഭുത = പ്രാഭവം. ഭൃഗുസുതോർവ്വി = പരശുരാമൻെറ ഭൂമി; കേരളം. ഉമ്പർ = ദേവന്മാർ. വടികളായ്‌വീണു = ദണ്ഡനമസ്കാരംചെയ്തു്.

22. മണിയണിപ്പുഴ = പുഴപോലെ നീണ്ടുള്ള (മണിയണികൾ) രത്നാഭരണങ്ങൾ. കുരുമൊഴി = ഒരുവക മുല്ലപ്പൂ. ചെഞ്ചൊടി = ചുവന്ന ചുണ്ട്. ഇനിമ = മാധുര്യം. കുറവറ = കുറവ് അറുന്നവിധത്തിൽ. നിറമതി = പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ. പരിവട്ടം = വിജയചിഹ്നമായ വിശേഷവസ്ത്രം. പുരികുഴൽ = തലമുടി.

23. മുകുടം = കിരീടം. ചെന്നീർമട്ടമലർ = ചെന്താമരപ്പൂവ്. മട്ടമലർ = തേൻ ഒഴുകുന്ന പൂവ്. കാന്തം = മനോഹരം. ത്രിലോകനായകൻ

=ദേവേന്ദ്രൻ. തന്നയനലാഭത്തിൽ=ആ ദേവൻെറ ആയിരം കണ്ണുകൾ കിട്ടുന്നതിൽ. വിഹിതം=വേണ്ടുന്നതു്.

24. ധര=ഭൂമി. സ്ഥിരചരവ്യൂഹം=അചരങ്ങളും ചരങ്ങളുമായ വസ്തുക്കളുടെ സമൂഹം. പടവു്=കപ്പൽ. ജല്പിച്ചു=പുലമ്പി. സത്യക ജനിതാവു്=സത്യകൻെറ അച്ഛൻ. ശാസ്താവിന്നു് സത്യകനെന്നൊരു പുത്രനുണ്ടു്. പൂൺപു്=ആഭരണം.

25. സതതഗോപ്താവു്=എപ്പോഴും രക്ഷിക്കുന്നവൻ. ശരണ =വാസസ്ഥാനമാകുന്ന. ആത്മജജാവിന്നുതസൽകീർത്തി = ആത്മജ ന്മാരാൽ സ്തുതിക്കപ്പെടുന്ന സൽകീർത്തിയോടുകൂടിയവൻ.

ഈ ടിപ്പണി ശങ്കരഭഗവൽപാദരുടെ ശിവകേശാദിപാദാന്തസ്തോ ത്തിലുള്ള അധോലിഖിതമായ ശ്ലോകത്തോടുകൂടി അവസാനിപ്പിക്കാം.

"ആരൂഢഃ പ്രൌഢവേഗപ്രവിജിതപവനം
 തുങ്ഗതുങ്ഗം തുരങ്ഗം
ചേലം നീലം വസാനഃ കരതലവിലസ-
 ച്ചാരുകോദണ്ഡകാണ്ഡഃ
രാഗദ്വേഷാദിനാനാവിധമൃഗപടലീ-
 ഭീതികൃദ്ഭൂതഭർത്താ
കുർവ്വന്നാഖേടലീലാം പരിലസതു മനഃ-
 കാനനേ മാമകീനേ."

ഓരോ ചരണത്തിൻേറയും അവസാനത്തിൽ "ശരണമയ്യപ്പാ" ന്നു തുടങ്ങുന്ന ആദ്യത്തെ നാലുവരികൾ ചൊല്ലണം; അതിന്നു സൌക മില്ലാത്ത അവസരങ്ങളിൽ 'ശരണമയ്യപ്പാ' എന്നു് ഉച്ചരിച്ചാലും മതിയ കും.

ശുദ്ധിപത്രം:—22-ാം വശത്തു "പട്ടപ്പരിവട്ടം" എന്നച്ചടിച്ചിരിക്ക ന്നതു തിരുത്തി "പട്ടുപരിവട്ടം" എന്നു വായിക്കണം.

O32D
176563
032:1M77:26
H4

UNIVERSITY LIBRA

മഹാകവി ഉള്ളൂരിൻെറ

ചില ഇതരകൃതികൾ

	രു.	ണ.	പൈ.
ഉമാകേരളം	1	14	0
അമൃതധാര	1	9	0
തരംഗിണി	1	4	0
രത്നമാല	1	4	0
ദീപാവലി	0	10	0
മംഗളമഞ്ജരി	0	10	0
ഭാഷാചമ്പുക്കൾ	2	13	0
കല്പശാഖി	1	14	0
ചൈത്രപ്രഭാവം	0	5	0
മാതൃകാജീവിതങ്ങൾ	0	5	0
വിജ്ഞാനദീപിക 2-ാംഭാഗം	2	3	0
ടി 3-ാംഭാഗം	2	3	0
ടി 4-ാംഭാഗം	2	3	0
	രു.	ച.	കാ.
പദ്യമഞ്ജരി 1-ാംഭാഗം	0	4	0
ടി 2-ാംഭാഗം	0	4	0
ടി 3-ാംഭാഗം	0	4	0
ടി 4-ാംഭാഗം	0	4	0
ടി 5-ാംഭാഗം	0	12	8
ടി 6-ാംഭാഗം	0	15	0
ടി 7-ാംഭാഗം	0	26	4

29 JUL 1964